

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (núm. 95)

9 de setembre del 2004
de 19.15 a 19.45 hores

Text

El xiuxiueig dels ocells
i el moviment de les fulles
em desperten el diàleg
que mantinc amb mi mateix.

Avui no sé què és pregar.

No sé si és seguir un vers
qualsevol d'un salm o text,
o si més aviat és recollir
el parrup de l'Esperit
present en el pobrissó
i en la faç del benaurat.

Potser sigui simplement
fruir del do de la vida.

(*Ressò de silencis. Ed. Claret*)

Evangelí

Us asseguro també que, si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els ho concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells.

(*Mateu 18, 19-20*)

Reflexió

Tinc necessitat de pregar, sento com una remor suau que em duu a la recerca i el desig d'entaular relació amb Déu, el nostre Bé, la Bondat infinita. I escoltant aquest desig em demano què és pregar. Serà escoltar el rum-rum de l'ànima que crida i plora davant el sofriment del món? Serà entonar el cant dels qui viuen la joia dels cors que estimen i se senten estimats? Serà la virtut de contemplar la bellesa de l'univers amb admiració? Serà expressar el desig i el compromís d'ajudar a millorar la realitat que ens envolta? Serà viure la reconciliació i la pau en els cors? Serà sentir la nostra fragilitat i intuir la grandesa de Déu? Serà experimentar el sentiment de filiació divina davant d'un Pare o una Mare que ens estima infinitament? Serà senzillament, agrair el do de la vida i restar disponible a la presència del Pare?

(*Ressò de silencis. Ed. Claret*)

Pregària

Estar davant teu, Senyor, això és tot.
Tancar els ulls del meu cos,
i obrir els ulls de la meva ànima.
Romandre quiet i en silenci, per obrir-me a tu,
que ets aquí, obert a mi.
Estar aquí, davant teu, Presència Eterna.
Voldria sentir el teu serè Alè de Vida.
Voldria buidar-me de mi i omplir-me de tu.
Buit de tota idea i de tota imatge.
Només la teva, silenciosa i present.
Però sé que això em portarà als altres.
Perquè tu ets en els altres, ets l'altre.
I llavors, em sento necessitat de tu,
de la teva Paraula alliberadora.
I demano la teva Presència Activa,
que només es troba en l'amor als altres.
Que m'agafi a tu inseparablement,
que et serveixi perseverantment,
que et busqui constantment,
que et trobi joiosament,
que et posseeixi eternament.
Senyor, serà possible aquesta felicitat,
la que ve del silenci i de la Paraula,
la que ve de la pau i la lluita
la que ve de l'amor i la llibertat,
la que ve dels altres i de Tu? (*Sant Anselm*)

Flames d'amor

L'ofertament d'un llantió és...

- Signe per expressar el desig dels nostres cors.
- Símbol del ple coneixement en Crist llum del món.
- Manifestació humil dels nostres sentiments vers aquells que ja no hi són però que tenim presents.
- Signe de la nostra pregària vers Déu.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells que estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 9 de setembre de 2004
Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós